

та влизатъ въ крепоста, която и превзематъ. Пленили 14 души паши съ всичкитѣ имъ войници и топове.

Турцитѣ вече видѣли, че не могатъ да се противятъ, та на 17 априлий свързали миръ съ България, Сърбия и Гърция. Границата между България и Турция била опредѣлена източно отъ Одринъ, отъ града Мидия на Черно море до устието на Марица.

Война между съюзницитѣ. Като дошло редъ да раздѣлятъ превзетитѣ и освободени земи съюзницитѣ се скарали. Сърбитѣ и гърцитѣ се съгласили да заграбятъ за себе си цѣла Македония, докато българскитѣ войски се бияли още въ Одринъ. Българитѣ не могли да претърпятъ това нѣщо, защото народътъ въ Македония билъ български, защото България извадила най-много войска, тя победила най-главнитѣ турски сили, дала много жертви въ убити и измрѣли отъ студъ и холера войници — затова имала право да иска Македония толкова повече, че за сърбитѣ и за гърцитѣ имало тѣхни земи, което тѣ вече зели и присъединили къмъ старитѣ си царства. Ала нито сърбитѣ, нито гърцитѣ се съгласили да отстъпятъ доброволно.

Победоносната българска войска решила да си възвърне това, което ѝ се падало по право и по спогодба. Така избухнала война между България отъ една страна, Сърбия и Гърция отъ друга. Къма страната на сърбитѣ и гърцитѣ се намѣсили черногорцитѣ, румънитѣ и турцитѣ. Тѣй че срещу малката, но смела България отъ завистъ се нахвърлили петъ неприятели. Войната се продължавала единъ месецъ, отъ 16 юний до 16 юлий